*Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.*

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.
2 K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.
3 Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.
4 Ábel věřil, a proto přinesl Bohu lepší oběť než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, `ještě mluví, ač zemřel´.
5 Henoch věřil, a proto nespatřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. `Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.´ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.
*6 Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, **musí věřit, že Bůh jest** a **že se odměňuje těm, kdo ho hledají.***

*KR Bez víry pak nemožné jest líbiti se Bohu; nebo přistupující k Bohu věřiti musí, že jest Bůh, a těm, kteříž ho hledají, že **odplatu dává**.*

KMS Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k <ř> Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí <6> těm, kdo ho <+> usilovně <+> hledají.

B21 a bez víry si přece jeho oblibu nikdo nezíská. Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.

CSP Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají.

Víra
Není možné líbit se Bohu, pokud nemáme víru
Musí – věřit že Bůh je
že se odměňuje

Úsilí líbit se druhým (udělat dojem, vyniknout)
Učíme to děti od malička, hezky se musíš obléknout, umýt, chovat se, mluvit, usmívat… kéž by to bylo jen v této rovině, někdy spíš naše děti slyší: tohle nesmíš, takhle se nechovej a k tomu spoustu křiku.

Kolik prostředků lidé vydávají na to, aby byli krásní. Aby se líbili druhým.
Zvlášť ženy, ale i muži.

- Je to dobře, Bůh nás stvořil krásné (velmi dobré řekl, když stvořil člověka, Gen 1,27-31)
  Lidé v depresi, úzkosti na sebe nedbají, zanedbaní – to je špatné…
- Nebezpečí: udělat ze svého těla, ze své image „zlaté tele“ modlu, žít jen proto jak vypadám. Někdy to také může přerůst až v chorobný narcismus.

Čistě oholena tvář, vůně, oblečení, auto. Líbit se udělat dojem
Ženy oblečení ozdoby útesy atd
OK

My jako věřící lidé umíme ocenit krásu, chceme vypadat krásně, ale nejde nám jen o krásu těla, ale také o krásu charakteru, srdce, duše. O krásu celého člověka.
Chceme se líbit – ale nejen lidem, manželovi, manželce, nejbližším, ale **především BOHU.**
Nejde nám o to, udělat na Boha dojem, dokázat mu, jak jsme dobří, spravedliví, věrní, pracovití…
Určitě vzpomínáte na farizea, který se modlí:

Lukáš 18:11-12 Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: `Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.´

*Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.*

Bůh vidí do našeho srdce, před ním nic neskryjeme, zná nejen naše činy, ale i myšlenky, motivy…

Žalmy 139:2-4 Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.

Na co zaměřit, abychom se líbili Bohu?
Za slovo víra si můžeme dát slovo důvěra. To, co se Bohu na nás líbí je naše důvěra v Něj, odevzdání se do Jeho rukou, touha naplňovat Jeho vůli.

Pavel charakterizuje dva důležité aspekty, dvě věci, které mají pro Boha význam. Dva pilíře, na kterých stojí víra.

*Židům 11,5-6 Pro svou víru byl Henoch ušetřen smrti, protože Bůh si ho vzal k sobě. Předtím o něm **bylo vydáno svědectví, že se líbil Bohu**. To je bez víry nemožné. Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kteří ho hledají.*

Bůh je (některé překlady uvádí: Bůh existuje – to není dobrý překlad)
To píše židům! Oni věří. Ale věřili ve skutečného Boha nebo v obraz který si o Bohu vytvořili.
Nepřijali Ježíše. Dokonce i učedník musí PJ neustále směřovat k tomu, aby pochopili, že On je Bůh.

*Jan 14:1 "Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! **Věříte v Boha, věřte i ve mne**.*

8 Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!"
9 Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?
10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně?

I nám totiž hrozí nebezpečí, abychom si nevytvořili bůžka svých představ.
Zlaté tele. (kázání pře dvěma týdny 24.3.2019)
Bůh JE, je takový, jaký se nám zjevil v Ježíši, v Bibli.
Víra je o **zjevení**. O tom, že se otevřou naše duchovní oči. A najednou vidíme věci, které nám dříve byly skryté.

Příběh **Hagar**, vyhnaná do pouště se nechce dívat jak její syn Izmael umírá žízní. Bůh jí otevřel oči, a vidí studnu, dostává zaslíbení (Genesis 21,19)

Příběh **žáka proroka Elíši** u města Dótan, které obklíčilo Aramejské vojsko (2. Královská 6,17)

I studna i Boží vojsko tam již bylo, ale oni to neviděli, dokud jim Bůh neotevřel oči, nezjevil.
Víra je otevření očí…
Vidíme duchovní svět, který je, ale který nám byl skryt. Náš duchovní zrak vnímá to, co jsme dříve nemohli vidět. Je to nová frekvence, která je stejně skutečná jako ta, kterou vidíme fyzickým zrakem.

*„Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.“*

Bůh o sobě mluví, představuje se nám. Nejde o to, jaký mám názor. Jakého Boha jsem si udělal nebo jak mi ho představila církev tradice přátele rodiče.
Proto je důležité studovat Bibli, modlit se, abychom nepřijímali jen informace, ale aby nám Duch svatý otevíral oči. Nakonec to je to, co slíbil PJ:

Jan 14:26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.

Je dobře když se necháme inspirovat od druhých, ale to, co říkají máme ve světle Bible rozsuzovat.
A čím více poznáváme, jaký Bůh je, tím více ho milujeme. Vytváří se vztah.
Když někteří překládají tento verš: „musí věřit, že Bůh existuje“ je to jen část pravdy.

*Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.*

Ano víra v existenci Boha je začátek, ale Pavlovi jde o to, abychom s ním měli úzký vztah. Ten nemůžeme vzniknout na základě informací, studia, intelektu, ale osobního setkání s Ním (znovuzrození) a pak nového a nového poznávání.
Jsou období, kdy poznáváme jeho milost, odpuštění, lásku
Ale jsou i období kdy si uvědomujeme že on je spravedlivý, svatý a žádný hřích před ním neobstojí
Že je Soudce, který bude soudit živé i mrtvé. „Stravující oheň“
A často ve světle pochopení a poznání Boží svatosti a soudu, se nám v nové a hlubší rovině odkryje velikost Ježíšovy lásky a oběti.
Kdo nepochopil, že před svatým Bohem neobstojí, ten nepochopí hloubku Ježíše.

*Jan 6:68-69 Šimon Petr mu odpověděl: "**Pane, ke komu bychom šli?** Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží."*

*„Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.“*

Misthapodotés ten, kdo platí mzdy
Původní slovo: μισθαποδότης, ου, ὁ
V NZ použito pouze zde (jediné místo)

Odměňuje.
Obecná představa i u mnohých křesťanů Bůh ochuzuje, ale beru to, protože jde o věcnost. Ano jde o ni ale i zde na zemi nás Bůh obsypává svými dary, žehná nám.

*Žalmy 68:20 Požehnaný Pán, každého dne nás **osýpá dary svými**, Bůh silný spasení našeho.*

Odměňuje.
Princip odměny je v Bibli častý i Ježíš o tom hovoří.
Co je odměnou?

- Pokoj, hluboká radost, vědomi že můj život je jeho rukou
- Bez jeho vůle ani vlas nespadne
- Všechno napomáhá k dobrému
- Skála hrad tvrz útočiště
- Ve zkouškách v utrpení v pronásledováni v nemoci ve smrti
- Požehnání.
- A samozřejmě věčnost. Nebe.

Místo které nám Ježíš připravuje. Jeho příchod jeho vítězství.
Odměňuje nás, to je jeho podstata. Není Bohem, který nás hlídá a čeká na naši chybu, Kterému dělá radost nás načapat (pokuta za parkování u hotelu Krystal)
Bůh je Otec a dělá mu radost, když nás může odměnit. Ano, vychovává nás, jaký by to byl jinak Otec. Jde mu o naše dobro, abychom se zdravě vyvíjeli. Ale dělá to především formou odměny a ne biče.

Koho odměňuje?
Toho, kdo ho hledá (usilovně hledá – studijní překlad)
Ne kdo vše ví, kdo žije dokonalý posvěcený život, kdo mu všem důvěřuje
Kdo ho hledá.

Hledat znamená touhu stále něco nového objevovat.
Čekat na nové Bozi zjevení, blízkost, překvapeni, které pro nás Bůh připravil.

*Ten, kdo přistupuje k Bohu, musí věřit, že **Bůh je** a že odměňuje ty, kteří ho hledají.*

Čekat na Hospodina

Jižní Korea spustila první komerční 5G síť. 4.4.2019 to představila + Samsung s touto technologii
Všichni čekali, co nového se objeví…

Dítě – blíží se narozeniny. Je nadšené, nedočkavé, plné očekávání. Ví, že dostane dárky, že se všichni budou točit kolem něj. Bude to překvapení, ale krásné! Narozeniny v sobě skrývají ujištění i očekávání.
A stejně je tomu s vírou.
Víra je přesvědčení založené na našich předchozích zkušenostech s tím, že s důvěrou očekáváme nová a nová Boží překvapení.

V**íra roste poznáním Boha**.
Poznej toho víc o Bohu a poroste tím tvá víra. Nemyslím intelektuální poznání, ale vztahové. Čím hlubší vztah s Bohem budeš mít, tím víc poroste tvá víra obdiv k Němu. Velkou víru má ten, kdo hodně zná Boha. Víra je přímo úměrná poznání Boha. Pokud ho nehledáš, nebudeš mít nikdy víru, budeš na mělčině, nebudeš v hloubce.

Když jsem začínal službu kazatele, jeden starší kazatel za mnou přišel a řekl mi – jdi na hlubinu…
Ato věta mne provází celý život. Hlubina ukazuje nové a nové nepoznané věci, možnosti, pravdy.

Příběh malomocného člověka a jeho setkání s Ježíšem.

> *Mt 8,2-3 Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit." On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned byl očištěn od svého malomocenství.*

Tento malomocný věděl, že Ježíš má moc uzdravit, ale nevěděl, jestli chce.
Je všemohoucí, ale uzdraví mne?
Podobně mluví dne mnoho lidí, Pane vím, že máš všechnu moc, ale pomůžeš mi?
To je pochybování o jeho lásce. Věříme ve veškerou moc, ale pochybujeme o veškeré lásce.
My máme věřit více v Jeho lásku než moc.
Je to fakt, že **Bůh je láska a má veškerou moc**, a ne, že Bůh je moc a má lásku.

A proto k němu máme vztahovat ruce, volat, prosit, tlouct, naříkat, plakat… vytrvale, důrazně, s vírou, že **on odměňuje ty, kteří ho hledají**.
To z nás dělá lidi víry.

> *J 11,40 Ježíš jí odpověděl: "**Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit**?"*
> *41 Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel.*
> *42 Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal."*
> *43 Když to řekl, zvolal mocným hlasem: "Lazare, pojď ven!"*